

sten uomgængelig nødvendig Betingelse for, at Sagen her i Salen kan blive drøftet behørigt, at der maa foreligge et af Regjeringen udarbejdet Lovforslag. Det forekommer mig nemlig klart, at der behøves en detailleret Indsigt i og et Overblik over disse tildeels forviklede Forhold, som alene Regjeringen i sin Stilling kan antages at være i Besiddelse af, til at forfatte et vel begrundet Forslag i denne Sag. Det er ikke vanskeligt at henkaste nogle almindelige Bestemmelser, men det er ikke lidet vanskeligt og kræver en Sagkundskab, hvoraf, som sagt, kun Regjeringen kan forudsættes at være i Besiddelse, her at fremkomme med fyldestgjørende Forslag, som ere tilstrækkelig lempede efter de bestaaende Forhold. Det er ogsaa vitterligt, at denne Sag ingenlunde fra Regjeringens Side er bleven upaaagtet. Den høitærede Finantsminister har ved et af de første Møder i nærværende Sæsson tilkjendegivet Thinget, at der om det Staten tilhørende Fæstegodsens Overgang til Selveiendom er indkommet et udførligen bearbejdet og motiveret Forslag fra Domainedirecteuren, hvilket Forslag er gjort til Gjenstand for Overveielse af de vedkommende Ministerier; jeg troer, at Thinget tør stole paa, at Regjeringen vil fremme denne Sag med Kraft og Interesse, en Sag, hvis Fremme vistnok fra mange Sider med Længsel imødeeses.

Jøvrigt misjender jeg ingenlunde den ærede Forslagsstillers Fortjeneste ved at give sit Bidrag til Ordningen af det omhandlede Anliggende, uagtet jeg ikke skal nægte, at hans Forslag indeholder adskillige Bestemmelser, der, saavidt jeg skjønner, ikke egne sig til at tages til Følge; men Forslaget er derhos i flere Punkter af en saadan Bessaffenhed og staaer i en saadan Forbindelse med andre nær beslægtede Forhold (Hør!), at det forekommer mig antageligt, at den første Behandling af Sagen let vil føre til vidt svævende og lidet frugtbringende Discussioner, Discussioner, som ville medtage en ikke ringe Tid, og jeg troer virkelig, at denne Tid vilde være mindre heldig anvendt. Jeg troer, derfor, at Thinget vil gjøre rettest i at oppebie et Forslag fra Regjeringens Side, inden vi gaae ind paa Forhandlingerne om denne Sag. Det er tilvisse ikke af Mangel paa In-

teresse for Sagen, men netop af levende Interesse for Sagens forsvarlige Behandling og for denne vigtige Opgaves heldige Løsning, at jeg tillader mig at tilraade Thinget ikke at fremme Sagen efter det foreliggende Forslag.

B. Christensen: Mit Princip tro skal jeg paa dette Stadium af Sagen, saa frit jeg end ved den sidste ærede Talers Foredrag kunde være dertil, dog ikke gaae dybere ind paa Gjenstanden selv, men jeg skal kun tillade mig to Bemærkninger, idet jeg gjentager min Bøn til Thinget om at tilstede Sagens Fremme. Den ene Bemærkning er den, at det foreligger, at Regjeringen ikke i denne Sæsson seer sig istand til at fremkomme med et Forslag i den paagældende Retning, ja, jeg maatte endog have misforstaaet den høitærede Finantsminister meget, dersom det, at Regjeringen ikke fremkommer med et saadant Forslag, ikke maa antages at hidrøre fra Uoverensstemmelser imellem ham og Domainedirecteuren om denne Sag. Den anden Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre, er den, at det er Forsamlingen og Offentligheden bekkendt, at den ærede sidste Talers Stilling til denne Sag, som allerede har været for i Landbocommissionen, er noget nær en Modstanders, og jeg tør derfor haabe, at hans Fraraadelse vil blive modtaget med tilbørlig Kritik; jeg kan iøvrigt saameget mere finde mig i, at en saadan Modstand ogsaa her er antydet, som det jo foreligger Offentligheden, at en Modstand ogsaa og omtrent i de samme Udtryk, kun meget skarpere, har været stillet imod det Regjeringsforslag til en lignende Afløsning, der dengang forelaa.

Finantsministeren: Den ærede sidste Talers Dtringer foranledige mig til et Par Ord, ikke for at udtale mig om det Spørgsmaal, om Thinget vil lade denne Sag nyde Fremme eller ikke — det er Noget, Ministeriet roligt overlader til Thingets egen Bedømmelse, — men for at imødegaae enkelte af den ærede Talers Dtringer, der muligt kunde give Anledning til nogen Misforstaaelse. Jeg har, paa Grund af min sædvanlige Frygt for at love formeget, sagt, at jeg ikke antog, at det vilde blive Regjeringen muligt at fremlægge noget Forslag angaaende Fæstebaandets Aføsning paa Domainerne i denne Sæsson, men